

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

Број: 011-00-00015/2020-16

17. јануар 2020. године

Кнеза Милоша 20

Београд

Поштовани,

Дописом од 13. јануара 2020. године обратили сте се Министарству финансија ради давања мишљења у вези са питањима обавезе састављања ванредног финансијског извештаја у случају статусних промена, према одредбама претходног Закона о рачуноводству („Службени гласник РС”, бр: 62/13 и 30/18), као и новог Закона о рачуноводству („Службени гласник РС”, број: 73/19) који је ступио на снагу 1. јануара 2020. године.

С тим у вези, у предметном захтеву који нам је достављен постављена су два питања и то:

1. Да ли је у случају статусне промене издвајање (уз оснивање, припајање или припајање и оснивање), а сагласно одредбама претходног Закона о рачуноводству („Службени гласник РС”, бр: 62/13 и 30/18), постојала обавеза састављања ванредног финансијског извештаја за друштво делењик (нпр. друштво у поступку статусне промене издваја део своје имовине и обавеза) које наставља да постоји?

2. Да ли у условима примене новог Закона о рачуноводству („Службени гласник РС”, број: 73/19) постоји обавеза састављања ванредног финансијског извештаја друштва које наставља да постоји након статусне промене издвајања?

Имајући у виду садржину достављеног захтева, на основу члана 80. Закона о државној управи („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14), Министарство финансија даје следеће мишљење:

Законом о рачуноводству („Службени гласник РС”, бр: 62/13 и 30/18, у даљем тексту: Стари Закон), који је престао да важи 1. јануара 2020. године, уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 2. тачка 11) Старог Закона, прописано је да се ванредни финансијски извештај саставља у случајевима статусних промена, и то са стањем на дан који претходи дану уписа статусне промене.

У складу са чланом 25. став 4. Старог Закона, правно лице дужно је да састави ванредне финансијске извештаје у случајевима предвиђеним овим законом. Међутим, Старим Законом није било

прецизно уређено на кога се (од учесника у статусној промени) конкретно мисли, па се постављало питање да ли сва друштва треба да саставе ванредни финансијски извештај или само оно друштво чији се статус мења након извршене статусне промене. С тим у вези, напомињемо да је Министарство финансија издало службено мишљење број: 011-00-592/2015-16 од 11. јуна 2015. године које се односило (услед тако дефинисаног захтева од стране обвезника) на статусну промену припајање. У том мишљењу, прецизирано је да конкретну обавезу састављања ванредног финансијског извештаја има само друштво које припајањем престаје да постоји, а не оно друштво које наставља да постоји.

Имајући у виду наведено, а у вези са питањем број 1. из предметног захтева, мишљења смо да се исти принцип (став заузет поменутиим мишљењем Министарства финансија из 2015. године) има сходно применити и у случају осталих статусних промена. Дакле, у конкретном случају (статусна промена издвајање), а сагласно одредбама Старог Закона, сматрамо да није постојала обавеза састављања ванредног финансијског извештаја за друштво дељеник које наставља да постоји.

У вези са питањем број 2. указујемо на следеће:

Сагласно одредбама члана 2. тачка 8) Новог Закона, ванредни финансијски извештај саставља се у случајевима статусних промена, и то са стањем на дан који претходи дану уписа статусне промене. Истовремено, у оквиру дефиниције ванредног финансијског извештаја прописано је да у случају статусне промене припајања, ванредни финансијски извештај саставља правно лице које престаје са пословањем, док у случају статусне промене издвајања ванредни финансијски извештај саставља правно лице које у поступку промене издваја део своје имовине и обавеза, осим ако посебним законом није друкчије прописано.

Одредбом члана 63. став 6. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС”, бр. 25/01, 80/02, 80/02 - др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14 - др. закон, 142/14, 91/15 - аутентично тумачење, 112/15, 113/17, 95/18 и 86/19), прописано је да се ванредни порески биланс саставља (и пореска пријава подноси у року од 60 дана од дана статусне промене) искључиво у случају статусне промене која за последицу има престанак постојања друштва. Самим тим, остали учесници у статусној промени чији статус није промењен јер настављају да постоје и након статусне промене, немају обавезу састављања пореског биланса и пореске пријаве, што указује и да немају обавезу састављања ванредног финансијског извештаја.

Такође, сходно члану 490. став 4. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, бр. 36/11, 99/11, 83/14, 5/15, 44/18 и 95/18), финансијски извештаји нису потребни ако су се сви чланови друштва које учествује у статусној промени сагласили да се ти извештаји не припремају.

Имајући у виду горе наведено, а како су посебним законима (Закон о порезу на добит правних лица и Закон о привредним друштвима) друкчије уређене обавезе учесника статусних промена (издвајање) у односу на одредбу члана 2. тачка 8) Новог Закона, примењујући исти принцип заузет ставом Министарства финансија из 2015. године, мишљења смо да у конкретном случају друштво које наставља да постоји (након статусне промене издвајања) нема обавезу састављања ванредног финансијског извештаја, већ ће све промене које су настале (након нпр. издвајања одређене некретнине или опреме) свакако бити приказане у редовном годишњем финансијском извештају тог друштва.

Одговор у вези са применом прописа дајемо према подацима изнетим у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС”, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС”, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18 - др. закон), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

Накнада за ово мишљење у вези са применом републичких прописа, у износу од 13.020,00 динара, наплаћена је од подносиоца захтева у складу са Законом о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03 са изменама и допунама) и Тарифом републичких административних такси, којом је такса за списе и радње органа у Републици Србији утврђена у одељку А, тарифни број 2.

С поштовањем,

П.О. МИНИСТРА
ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР
Јелена Танасковић
Јелена Танасковић
БЕОГРАД